

Příteli,
kam Tvé kroky jdou
mění se v stín.

Příteli,
takové příběhy jsou,
už to vím.

Příteli,
zas padá kolem sníh
do duší.

Příteli,
už nás žádný stín neruší,
mění se na světlo
můj svět teď první třídou letí zpět,
kdo vítr hledá, doletí,
ještě v tomhle století.

Možná na krátkou chvíli jen
musí to ze mě, musí to ven
v očích mám sůl, musím se smát,
jen žádný slzy a čert to vem
všichni ten život přelezem
na jedný scéně budem hrát.

Zdá se mi,
má paměť tvoji tvář, už nevidí
zdá se mi,
čas milosrdnej lhář, nás ošidí,
mění se na věky
můj svět teď první třídou letí zpět,
kdo vítr hledá, doletí,
ještě v tomhle století.

Možná na krátkou chvíli jen,
musí to ze mě, musí to ven
v očích mám sůl, musím se smát,
jen žádný slzy a čert to vem
všichni ten život přelezem
na jedný scéně budem hrát.

Možná na krátkou chvíli jen,
musí to ze mě, musí to ven
v očích mám sůl, musím se smát,
jen žádný slzy a čert to vem
všichni ten život přelezem
na jedný scéně budem hrát.